

at det kunde dog være, at Befolkningen i de sidste Aar har faaet et andet Syn paa denne Sag end tidligere. Naar det ærede Medlem nævnedes Ordet „Grundlovbryder“, er det bekendt, at Ordet „Grundlovbryder“ blev brugt under den politiske Kamp, uden at de bestaaende Domstole fandt noget derimod at indvendé. Nej, men der er en Metode for Pressevirksomhed i de senere Aar, som er ganske betegnende, og det er den at kaste Snavs paa enkelte Individider, sigtende til et politisk Maal. Jeg ved egentlig ikke, om den Stemning, der er til Stede i Befolkningen, er for, at man skulde gøre noget mere for at beskærme det. Jeg tror, at den Stemning, der er i Befolkningen overfor det at kaste Snavs paa enkelte Individider, sigtende til et politisk Maal, gaar ud paa, at man i saa Henseende skulde gaa noget kraftigere til Værks. Jeg tror ikke, man er tilbøjelig til at betragte det som en politisk Forseelse. Jeg tror, man vil betragte det som nogle af de mest foragtelige Vaaben, som kunne bruges, og jeg tror slet ikke, vi skulde ind paa at kalde det for politiske Forseelser.

Med Hensyn til Interessekasser for Bøder, da ser jeg anderledes paa det end min ærede Kollega. Det er jo et Spørgsmaal, som vi begge have haft Lejlighed til at beskæftige os med paa nært Hold, og jeg tror ikke, der sker nogen Skade ved den nuværende Ordning. Jeg tror, der er saa meget, der kan bidrage til at sløve og dysse til Ro i Politiets Virksomhed. Interessen for en Politibetjent ligger meget mere i det at lukke Øjnene end i at være nidkær, og kan der altsaa være Kasser, hvoraf der kan gives ham et Gratiale som Udtryk for Paaskønnelse for Nidkærlighed, tror jeg ikke, det vil være nogen Skade til. I det hele og store tror jeg ikke, man kan sige, at Politiet er for virksomt.

Saa er der jo den anden Klasse Ændringsforslag. Med Hensyn til Sø- og Handelsretten er det ganske morsomt at høre det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) udtale, at Sø- og Handelsretten er en fortræffelig og godt arbejdende Institution. Jeg mindes, at hans Medforslagstiller, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), sagde den anden Dag, at det var den værste Klasse-domstol, vi have her i Landet. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og jeg ere enige om, at det kunde være rart, om Sø- og Handelsretten fik en noget anden Sammensætning, men det Ændrings-

forslag, her fremsættes, er jo af ganske formel Natur. Den faar jo aldeles ikke nogen anden Sammensætning derved. Det bliver fremdeles saaledes, at kun Grosserere, ikke Detailhandlere, kun forhenværende Skibsførere, men ikke forhenværende Matroser faa Sæde i den. Dette er fra et demokratisk Synspunkt ikke saa meget værd. Denne forfærdelige Skræk for Specialretter er ikke altid til Stede i dette høje Ting. Vi have en Slags Specialretter, som jeg kender og sætter Pris paa; det er Landvæsenskommissionerne. Jeg har ikke hørt Tale om noget Forslag om at afskaffe Landvæsenskommissionerne, og jeg tror ogsaa, det vil vare længe, inden det sker. I Fjor vedtog vi en Specialret til at afgøre Sager om Kreaturhandler ved Voldgift. Det var en Specialret, der blev vedtagen, saa vidt jeg ved, med fuld Musik og fuld Tilslutning fra alle Partier her i Tinget og i det andet Ting. Nu i dette Lovforslag laver man noget, man kalder Sagførerraad, og dette Sagførerraad faar en vis Domsmagt overfor Sagførere. Skulde det ikke ogsaa være en Slags Specialret? Nej, Konsekvensen er ikke stor i saa Henseende. Saa er der jo nogle Smaating, det ærede Medlem nævnte; jeg vil derom sige, at det er den Slags Ting, som man ogsaa kan tage under Overvejelse i Fællesudvalget, selv om det ikke bliver vedtaget her. Det er Ændringsforslag Nr. 5 og 8. Jeg har i og for sig i Realiteten ikke noget imod dem, men jeg vil dog anbefale det høje Ting at stemme imod alle disse Ændringsforslag.

Saa er der stillet et Forslag, som blev motiveret af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Jeg tror ikke, at dette Forslag rammer der, hvor det sigter. Disse Sagførerraad — en Institution, over for hvilken jeg ikke føler den allerringeste Begejstring — skulde altsaa kunne paakende Sager, blandt andet Salærsager, mellem Sagførere og deres Kunder. Nu er det jo efter Lovforslagets Bestemmelse saaledes, at en Kunde for at undgaa Udgifterne ved en Retssag kan bringe Spørgsmaalet for Sagførerraadets Afgørelse, og saa ved han, hvad han gør. Men hvis man vedtager, at der skal sidde 3 Medlemmer af Landsretten i dette Raad, saa komme disse 3 Medlemmer til at sidde ved Siden af mindst 5 Sagførere, og saa skulde Publikum derved faa den betryggende Følelse, at man vil kunne faa en upartisk Afgørelse af disse Sager. Men det faar man jo slet ikke; Modpartiet er repræsenteret ved 5 Mand. Jeg tror nok, det gør mere